

Problematika vztahů mezi médii otevírá novou perspektivu interdisciplinárního pole, na kterém má právě literární věda velkou zásluhu. V dnešní době musí literatura čelit konkurenci technických médií, především filmu. Aby v této konkurenci obstála, snaží se literatura nová média napodobit, což se nejvíce projevuje ve stylu vyprávění. Předložená diplomová práce proto zpracovává problematiku tématizace médií v literatuře na základě kriminálních románů *Der Kameramörder* (2001) od Thomase Glavinice a *Die verlorene Ehre der Katharina Blum* (1974) (Ztracená čest Kateřiny Blumové) od Heinrich Bölla.

Pro analýzu intermediálních vztahů a tématizaci médií v literárních textech byla nezbytná diskuze pojmu intermediality a s ní souvisejícího pojmu intertextuality (odstavec 3.1. a 3.2.). Vzhledem k tomu, že v současnosti představuje koncept intermediality v české germanistice málo prozkoumanou oblast, věnuje se druhá kapitola podrobněji vybraným aktuálním výzkumům k tématu intermediality, a to především z německé oblasti. Protože pojem „medium“ představuje relativní, nikoli ontologický pojem, ponechává tato diplomová práce otázku „Co je médium?“ úmyslně stranou.

Na příkladě avantgardy (odstavec 1.2.) se ukazuje, že vývoj fotografie a filmu změnil zásadně dosavadní vidění, vnímání, a tím také vyprávění. Literatura na tyto změny reagovala tendencí nová média napodobovat, citovat nebo recipovat.

Vzhledem k této snaze literatury napodobovat technická média bylo nutné zjistit, jestli a jak literatura v analyzovaných textech využívá určité formální postupy, a pokud ano, jakým způsobem jsou takové funkce a postupy aplikovány. Při tomto zkoumání je důležité zabývat se úlohou médií v analyzovaných textech.

Fenomén intermediality se tak vyznačuje strukturálními změnami, ve kterých však dochází k tomu, že jedno médium přebírá charakter jiného média.